

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 622

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 august 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 346 din 24 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 4, art. 12 alin. (1) și art. 20 pct. 1, 2 și 4 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	2-6	Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	7-10
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
Decizia nr. 347 din 24 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării		16. — Ordonanță pentru modificarea și completarea art. 2 din Legea nr. 54/2016 privind asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a sumelor necesare acoperirii plății TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate în cadrul Programului privind reducerea poverii tuberculozei în România, prin reformarea sistemului de control al tuberculozei și consolidarea gestionării tuberculozei rezistente la medicamente, prin asigurarea accesului universal la diagnostic și tratament și abordarea nevoilor grupurilor de populație cu risc, pentru perioada 1 aprilie 2015—31 martie 2018, implementat de Fundația Romanian Angel Appeal	10
		565. — Hotărâre privind stabilirea nivelului stocurilor de urgență și aprobarea modului de transpunere a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de urgență pentru țitei și/sau produse petroliere de către operatorii economici în anul 2016	11-12
		567. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 pentru Societatea „CUPRŪ MIN” — S.A. Abrud, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri	13-15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
		272. — Decizie privind exercitarea atribuțiilor președintelui Agenției pentru Agenda Digitală a României	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 346**

din 24 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 4, art. 12 alin. (1) și art. 20 pct. 1, 2 și 4 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 4 și art. 20 pct. 1 și 2 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Eugenia Hacman în Dosarul nr. 9.080/63/2015 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.755D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 855 și nr. 865 din 10 decembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.080/63/2015, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 4 și art. 20 pct. 1 și 2 din Legea nr. 164/2014. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Eugenia Hacman într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect cererea de anulare a Hotărârii nr. 1.847 din 2 aprilie 2015 emisă de Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, a Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006, prin care s-a respins cererea de acordare a despăgubirilor ca nedovedită și s-a propus neacordarea compensațiilor bănești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (2). În primul rând, arată că prin prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 se modifică retroactiv art. 1 alin. (2) din Legea nr. 290/2003, încalcându-se astfel art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, cerința de a dovedi calitatea de moștenitor prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se atestă această calitate, cerință introdusă de Legea nr. 164/2014, nu era prevăzută de Legea nr. 290/2003, fiind de ajuns prezentarea actelor de stare civilă ale persoanelor decedate (certificat de naștere și certificat de deces), respectiv actele de stare civilă ale moștenitorilor. Așadar, având în vedere faptul că Legea nr. 290/2003 a produs efecte până la intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv a produs efecte timp de peste 12 ani, timp în care unii petenți au intrat deja în posesia sumelor calculate în conformitate cu Legea nr. 290/2003, în timp ce altora nici nu le-au fost soluționate dosarele, modificările aduse prin art. 1 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 care înăspresc condițiile cerute de Legea nr. 290/2003 încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție.

6. De asemenea, autoarea excepției susține că art. 4 din Legea nr. 164/2014 modifică retroactiv prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 290/2003, încalcând astfel art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece introduce prevederea că cererile aflate în curs de soluționare la comisiile județene se analizează și se soluționează pe baza actelor care atestă existența dreptului la despăgubiri, certificate de autoritățile competente, acte care pot fi completate cu declarații ale martorilor, autentificate. Așadar, proba cu martori nu mai reprezintă o posibilitate alternativă de probă, așa cum prevedea Legea nr. 290/2003, ci doar o probă complementară. Astfel, dacă nu se pot obține copii ale actelor originale aflate în arhive, practic nu se mai poate folosi proba cu

martori, astfel încât dosarul privind despăgubirile acordate în conformitate cu Legea nr. 290/2003 va fi respins. Aplicarea acestei prevederi din Legea nr. 164/2014 are un caracter retroactiv, pentru că, până la intrarea în vigoare a acestei legi, a produs deja efecte Legea nr. 290/2003, în sensul că alți petenți au obținut despăgubiri în condițiile prevăzute de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 290/2003. De asemenea, susține că, din momentul în care actele necesare demonstrării dreptului la acordarea despăgubirilor au fost verificate și înaintate spre soluționare, s-a stabilit și raportul juridic dintre cele două părți — statul român și cetățeanul. De fapt, acest moment este data de 1 mai 2007, dată-limită de depunere a cererilor de despăgubire stabilită de Legea nr. 290/2003, dată până la care statul român ar fi putut modifica, fără a avea caracter retroactiv, prevederile Legii nr. 290/2003. Însă acceptarea dosarului, verificarea și introducerea sa în Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 reprezintă stabilirea unui raport juridic între autorul excepției de neconstituționalitate și statul român, în condițiile stabilite la acel moment de către Legea nr. 290/2003. Or, din moment ce Legea nr. 164/2014 înăsprește condițiile de acordare a despăgubirilor acordate în baza Legii nr. 290/2003, cerând dovezi suplimentare, de fapt modifică raportul juridic stabilit în trecut între părți, deci are un caracter vădit retroactiv. De asemenea, consideră că în dosar nu se pot aplica decât prevederile Legii nr. 290/2003, în vigoare la data rămânării definitive a sentinței din 2014, respectiv data de 10 septembrie 2014, data pronunțării Deciziei nr. 1.264 a Curții de Apel Craiova.

7. În al doilea rând, autoarea excepției susține că prevederile Legii nr. 164/2014 încalcă și dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează discriminări ale persoanelor îndreptățite la despăgubiri care nu au „avut norocul” să li se calculeze despăgubirea înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014. Modificarea art. 5 din Legea nr. 290/2003 prin prevederile art. 4 din Legea nr. 164/2014 face practic imposibilă obținerea de despăgubiri pentru proprietățile rămase în Bucovina de Nord, pentru că nu mai există acte originale nici în arhivele de stat ale României, nici în arhivele de stat ale Ucrainei. La emiterea Legii nr. 290/2003, Parlamentul a ținut cont de situația de fapt că refugierea cetățenilor români s-a făcut în mare grabă, în mod neorganizat, astfel încât documentele de stare civilă și de proprietate asupra bunurilor deținute de aceștia au rămas în teritoriile ocupate. Din aceste cauze s-a prevăzut posibilitatea de a folosi proba cu martori ca probă alternativă pentru stabilirea proprietăților rămase în aceste teritorii.

8. În al treilea rând, autoarea excepției susține că art. 20 din Legea nr. 164/2014 încalcă prevederile art. 21 alin. (2) din Constituție, deoarece abrogă dreptul de a face contestație în termen de 15 zile la hotărârile comisiilor județene pentru aplicarea Legii nr. 290/2003. Cu toate că aceste hotărâri se comunică petenților, ei nu mai au dreptul de a face contestație, încălcându-se astfel accesul la justiție.

9. În final, autoarea excepției susține că termenul de decădere de 120 de zile prevăzut de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, referitor la completarea cu actele necesare solicitate, este prea mic, având în vedere că documentele de certificare a proprietăților deținute în teritoriile ocupate de armata rusă în 1944 nu se pot obține decât de la autoritățile străine, neavând la dispoziție nicio pârghie legală pentru a le determina să emită aceste documente în termenele prevăzute de legea română. De asemenea, termenul de 120 zile este mult prea mic inclusiv pentru stabilirea calității de moștenitor, având în vedere că documentele de stare civilă au rămas pe teritoriile ocupate. Mai mult, în speță, dosarul depus la Comisia municipiului

București „a fost plimbat” tip de 12 ani între diferitele comisii, fără măcar ca vreuna să solicite vreun act suplimentar sau lămuriri suplimentare.

10. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate nefiind de natură a crea discriminări persoanelor ale căror cereri sunt soluționate ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014. Celelalte susțineri ale reclamantei, vizând îndreptățirea acesteia la despăgubiri și calitatea de moștenitor legal, sunt în fapt critici ale hotărârii emise de Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, a Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, apreciază că normele criticate se aplică numai pentru viitor, neputându-se reține aplicarea lor retroactivă. Invocă, referitor la principiul neretroactivității, Decizia Curții Constituționale nr. 662 din 15 octombrie 2015. Criticile de neconstituționalitate raportate la art. 16 alin. (1) din Constituție nu pot fi reținute, deoarece încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă. Or, dispozițiile de lege criticate nu instituie un tratament discriminatoriu, norma fiind aplicabilă tuturor destinatarilor săi, foștii proprietari, moștenitorii legali ai acestora, fără a se face nicio diferențiere. În raport cu dispozițiile art. 21 alin. (2) din Constituție, Guvernul apreciază că prevederile de lege criticate nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție, deoarece legea prevede posibilitatea persoanei îndreptățite de a se adresa instanței judecătorești atât în cazul în care este nemulțumită de soluția dată, cât și în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute de lege, iar suspendarea executării silite reprezintă efectul legal inerent al plății eșalonate, stabilită de legiuitor.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 4 și art. 20 pct. 1 și 2 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova

la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014. Însă, analizând motivarea autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta mai critică și dispozițiile art. 20 pct. 4 din Legea nr. 164/2014, deoarece abrogă dreptul de a face contestație în termen de 15 zile împotriva hotărârilor comisiilor județene pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, precum și termenul de decădere de 120 zile prevăzut de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 164/2014. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl mai reprezintă și dispozițiile art. 12 alin. (1) și art. 20 pct. 4 din Legea nr. 164/2014. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (2): „Sunt îndreptățiți la acordarea de despăgubiri și moștenitorii legali sau testamentari ai persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (3) din Legea nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și moștenitorii legali, până la gradul IV inclusiv, sau moștenitorii testamentari ai persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă aveau, la data depunerii cererii de acordare a despăgubirilor, cetățenia română. Dovada calității de moștenitor se face prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se atestă această calitate.”;

— Art. 4: „Cererile aflate în curs de soluționare la comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, se analizează și se soluționează pe baza actelor care atestă existența dreptului la despăgubiri, certificate de autoritățile competente, acte care pot fi completate cu declarații ale martorilor, autentificate.”;

— Art. 12 alin. (1): „Se instituie un termen de decădere de 120 de zile, în care persoanele care au formulat cereri de acordare de despăgubiri pot completa, cu înscrisuri, dosarele aflate în curs de soluționare la comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, ori la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Termenul de decădere curge de la data la care persoanei i se comunică, în scris, care sunt documentele necesare soluționării cererii.”;

— Art. 20 pct. 1, 2 și 4: „Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 14 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se abrogă.

2. La articolul 2, alineatele (1)—(3) se abrogă.

[...]

4. La articolul 8, alineatele (2), (2²) și (3)—(6) se abrogă.”

Dispozițiile abrogate din Legea nr. 290/2003 la care fac referire dispozițiile art. 20 pct. 1, 2 și 4 din Legea nr. 164/2014 aveau următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (2): „De prevederile prezentei legi beneficiază foștii proprietari, moștenitorii legali ai acestora, până la gradul al IV-lea inclusiv, sau moștenitorii testamentari ai acestora, dacă au la data formulării cererii cetățenia română.”;

— Art. 2 alin. (1)—(3): „(1) Pentru terenurile rămase în teritoriile prevăzute la art. 1, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora li se vor atribui terenuri de același gen în județele în care locuiesc, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, în limita disponibilităților, din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale. Propunerile de atribuire în natură a acestor terenuri se vor comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, în vederea avizării. Metodologia avizării de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a propunerilor de atribuire în natură se va stabili prin norme metodologice.

(2) În cazul în care prevederile alin. (1) nu pot fi îndeplinite în natură, foștii proprietari beneficiază de despăgubiri sau compensații, o sumă calculată la valoarea medie a categoriilor de teren, stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 59/1994 pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 privind stabilirea valorii de patrimoniu a terenurilor agricole în vederea aplicării art. 36 și 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, actualizată potrivit coeficientului de inflație existent la data plății compensației, raportat la cel stabilit pentru luna martie 1994, fără ca totalul suprafeței de teren pentru care se acordă despăgubirile sau compensațiile să depășească suprafața de 50 ha teren agricol și 10 ha teren forestier de proprietar deposedat.

(3) În cazul în care beneficiarii prezentei legi au primit sau urmează să primească în proprietate suprafețe de teren reconstituite potrivit Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, aceștia au dreptul la atribuire în natură, despăgubiri sau compensații în baza prezentei legi numai pentru diferența până la limita suprafețelor prevăzute la alin. (2).”;

— Art. 8 alin. (3): „În termen de 15 zile de la comunicare, solicitantul nemulțumit de hotărârea comisiei județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 poate face contestație la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.”

16. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, referitor la criticile privind dispozițiile art. 1 alin. (2) și ale art. 4 din Legea nr. 164/2014, că autoarea excepției critică faptul că noile dispoziții au modificat retroactiv dispozițiile Legii nr. 290/2003. Astfel, autoarea excepției susține că cerința de a dovedi calitatea de moștenitor prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se atestă această calitate, cerință introdusă de Legea nr. 164/2014, nu era prevăzută de Legea nr. 290/2003, fiind de ajuns prezentarea actelor de stare civilă ale persoanelor decedate (certificat de

naștere și certificat de deces), respectiv actele de stare civilă ale moștenitorilor. Art. 4 din Legea nr. 164/2014 introduce prevederea că cererile aflate în curs de soluționare la comisiile județene se analizează și se soluționează pe baza actelor care atestă existența dreptului la despăgubiri, certificate de autoritățile competente, acte care pot fi completate cu declarații ale martorilor, autentificate. Așadar, proba cu martori nu mai reprezintă o posibilitate alternativă de probă, așa cum prevedea Legea nr. 290/2003, ci doar o probă complementară. Referitor la aceste critici, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, sunt îndreptățiți la „*acordarea de despăgubiri*” și moștenitorii legali sau testamentari ai persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (3) din Legea nr. 9/1998, precum și moștenitorii legali, până la gradul IV inclusiv, sau moștenitorii testamentari ai persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 290/2003, dacă aveau, la data depunerii cererii de acordare a despăgubirilor, cetățenia română. Dovada calității de moștenitor se face prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se atestă această calitate. Potrivit art. 4 din Legea nr. 164/2014, cererile aflate în curs de soluționare la comisiile județene și a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003 se analizează și se soluționează pe baza actelor care atestă existența dreptului la despăgubiri, certificate de autoritățile competente, acte care pot fi completate cu declarații ale martorilor, autentificate.

18. Curtea constată că, așa cum prevede art. 3 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, „*Dispozițiile prezentei legi referitoare la stabilirea despăgubirilor se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu s-au emis hotărâri de respingere a cererii sau de acordare a despăgubirilor, până la data intrării în vigoare a prezentei legi.*” Așadar, atât dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 (care se referă la persoanele îndreptățite la acordarea despăgubirilor, dispoziții potrivit cărora dovada calității de moștenitor se face prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se atestă această calitate), cât și dispozițiile art. 4 (care stabilesc că cererile aflate în curs de soluționare la comisiile județene și a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003 se analizează și se soluționează pe baza actelor care atestă existența dreptului la despăgubiri, certificate de autoritățile competente, acte care pot fi completate cu declarații ale martorilor, autentificate) se aplică cererilor formulate și depuse în termen legal la comisiile județene și a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003, pentru care nu s-au emis hotărâri de respingere a cererii sau de acordare a despăgubirilor până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014. În speță însă, prin Hotărârea nr. 1.847/02.04.2015 a Comisiei municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, a Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006, emisă deci ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, s-a respins cererea nr. 26.040/5.852 din 6 noiembrie 2006 ca nedovedită, din următoarele motive: lipsa dovezii calității succesoriale, lipsa dovezii proprietăților bunurilor pentru care se solicită despăgubiri și lipsa dovezii refugiului întregii familii în România. Având în vedere acestea, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece se aplică doar cererilor formulate și depuse în termen legal la comisiile județene,

respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu s-au emis hotărâri de respingere a cererii sau de acordare a despăgubirilor până la data intrării în vigoare a noii reglementări.

19. De altfel, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004).

20. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează discriminări ale persoanelor îndreptățite la despăgubiri care nu au „avut norocul” să li se calculeze despăgubirea înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, Curtea reține că prin Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016, paragraful 24, a constatat că, în acord cu jurisprudența sa, aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Faptul că, prin succesiunea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996). Altfel spus, raportat la situația de față, inegalitatea de tratament juridic prin comparație cu acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum*.

21. Referitor la dispozițiile art. 20 pct.1 și 2 din Legea nr. 164/2010, Curtea reține că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea pronunțându-se prin Decizia nr. 865 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, prin care a respins excepția de neconstituționalitate. La paragrafele 25, 26 și 27 al aceleiași decizii, s-a constatat că, în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, al Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, statul român s-a obligat să plătească foștilor proprietari și moștenitorii acestora compensații bănești pentru anumite imobile abandonate pe

foste teritorii ale României, în urma modificării granițelor survenite înainte și în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Astfel, deciziile definitive de plată a despăgubirilor (concretizate fie în hotărârile comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea celor trei acte normative precizate, fie în deciziile Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, fie în hotărârile judecătorești definitive prin care s-a exercitat controlul judecătoresc asupra actelor administrative de plată a despăgubirilor) au generat un drept de creanță asupra statului, care beneficiază de protecție constituțională, în condițiile art. 44 din Legea fundamentală. Distingând între stabilirea despăgubirilor — art. 3 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, și plata acestora — art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, legiuitorul a stabilit că prevederile de lege referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, plata despăgubirilor se efectuează, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, în condițiile prevăzute de art. 10 din Legea nr. 164/2014.

22. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 20 pct. 5 din Legea nr. 164/2014, autoarea excepției susține că acesta încalcă prevederile art. 21 alin. (2) din Constituție, deoarece abrogă dreptul de a face contestație în termen de 15 zile la hotărârile comisiilor județene pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, ceea ce încalcă accesul liber la justiție. Curtea reține că această critică este neîntemeiată, deoarece noua reglementare, Legea nr. 164/2014 prevede la art. 8 că „Deciziile de validare/invalidare ale Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților pot fi atacate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază domiciliază solicitantul. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.” Totodată, art. 16 din

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugenia Hacman în Dosarul nr. 9.080/63/2015 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 4, art. 12 alin. (1) și art. 20 pct. 1, 2 și 4 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Legea nr. 164/2014 stabilește că „Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților exercită, din oficiu sau pe baza unor sesizări motivate ale persoanelor îndreptățite, controlul cu privire la aplicarea prevederilor legale de către comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

23. Cu privire la susținerea autoarei excepției potrivit căreia termenul de decădere de 120 de zile prevăzut de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, referitor la completarea cu actele necesare solicitate, este prea scurt, având în vedere că documentele de certificare a proprietăților deținute în teritoriile ocupate de armata rusă în 1944 nu se pot obține decât de la autoritățile străine, neavând la dispoziție nicio pârghie legală pentru a le determina să emită aceste documente în termenele prevăzute de legea română, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată. Astfel, pe de o parte, potrivit art. 12 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, termenul de 120 de zile poate fi prelungit la cererea scrisă a persoanei care a formulat cerere de acordare de despăgubiri, o singură dată, pentru o perioadă de 60 de zile, în situația în care aceasta face dovada efectuării unor demersuri pentru completarea dosarului. Pe de altă parte, potrivit art. 8 alin. (2¹) și (7) din Legea nr. 290/2003, comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 au obligația de a convoca petenții sau alte persoane, în vederea lămuririi unor situații în care există neclarități privind calitatea succesorală a petentului, dovada refugiului sau a proprietății asupra bunurilor pentru care se cer despăgubiri ori compensații. Totodată, în vederea soluționării cererilor, comisiile pot solicita din oficiu, cu respectarea legii, acte și informații oricărui instituții publice din țară sau din străinătate.

24. În final, cu privire la celelalte susțineri ale autoarei excepției, privind faptul că dosarul depus la Comisia municipiului București „a fost plimbat” tip de 12 ani între diferitele comisii, fără măcar ca vreuna să solicite vreun act suplimentar sau lămuriri suplimentare, Curtea reține că acestea vizează aspecte de interpretare și aplicare a legii, neintrând în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 347

din 24 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Maria Argeșanu în Dosarul nr. 2.074/3/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.775D/2015.

2. La apelul nominal răspunde avocatul Dumitru Dobrev, cu împuternicire avocațială la dosar, pentru autoarea excepției. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, avocatul autoarei excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, susținând că în mod normal legea ar trebui să se aplice în mod egal tuturor subiecților de drept, iar nu diferențiat în funcție de numărul de cereri depuse la comisiile județene pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003. În cazul Comisiei municipiului București, Legea nr. 164/2014 a instituit un moratoriu de 3 ani pentru soluționarea cererii de despăgubiri.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, susținând că problema de drept a eșalonării unor plăți a mai fost supusă dezbaterii Curții Constituționale și s-a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională și nu instituie discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 6.991 din 20 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.074/3/2015, **Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Maria Argeșanu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect cererea de obligare a Instituției Prefectului Municipiului București — Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, a Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006, de a emite o hotărâre pentru soluționarea cererii de acordare a despăgubirilor, depusă în anul 2004, acțiunea fiind admisă de instanța judecătorească.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 44, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. În acest sens, arată că, prin stabilirea unui moratoriu în intervalul 1 ianuarie 2015—1 ianuarie 2018 doar pentru cetățenii care au sesizat Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, prin care se interzice accesul la instanță, este afectat dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite să primească despăgubiri, acestea fiind lipsite de un bun, astfel cum este interpretată noțiunea de „*bun*” de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Suspendarea soluționării cererilor pentru o perioadă de timp, în condițiile în care anterior soluționarea acestora a mai fost suspendată, reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013.

7. De asemenea, autoarea excepției susține că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 164/2014 reprezintă o încălcare a dreptului de acces la instanță și a principiului soluționării cauzei într-un termen rezonabil, principii prevăzute de art. 21 din Constituție, de Legea nr. 304/2004 și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a decis Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărârile din 27 mai 2004 și din 15 ianuarie 2009, pronunțate în cauzele *Metaxas împotriva Greciei*, paragraful 19, și *Burdov împotriva Rusiei*, paragrafele 34 și 35.

8. Totodată, autoarea excepției susține că se creează o discriminare față de petenții care au sesizat potrivit competenței teritoriale comisii pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 din unități

administrativ-teritoriale mai puțin încărcate. Astfel, prin art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014 i se creează o situație defavorabilă față de cetățeni aflați în situații similare, ceea ce contravine art. 16 din Constituție.

9. În final, autoarea excepției consideră că nu se justifică suspendarea soluționării cererilor de acordare a despăgubirilor înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, în condițiile în care nu exista o situație extraordinară.

10. **Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Cauza *Chiva împotriva României*, și Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Criticile de neconstituționalitate raportate la art. 16 alin. (1) din Constituție nu pot fi reținute, deoarece încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă. Or, dispozițiile de lege criticate nu instituie un tratament discriminatoriu, norma fiind aplicabilă tuturor destinatarilor săi, foștii proprietari, moștenitorii legali ai acestora, fără a se face nicio diferențiere. Cu privire la pretinsa critică de neconstituționalitate a art. 13 din Legea nr. 164/2014 prin raportare la art. 44 din Constituție, Guvernul menționează că motivarea reclamantei este fără legătură cu dispoziția pretins încălcată, deoarece dreptul de proprietate se naște ulterior soluționării cererii. Or, art. 13 reglementează durata soluționării cererilor depuse în temeiul Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003 în funcție de încărcătura unităților administrativ-teritoriale. De altfel, persoana îndreptățită la despăgubiri, în urma soluționării în acest sens a cererii sale, urmează să primească eșalonat plata integrală a despăgubirilor (sumele actualizate). Problema de drept a plății eșalonate a făcut deseori obiectul excepțiilor de neconstituționalitate soluționate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 24 din 17 ianuarie 2012, nr. 188 din 2 martie 2010, nr. 190 din 2 martie 2010, nr. 712 din 25 mai 2010, nr. 1.534 și nr. 1.535, ambele din 28 noiembrie 2011. În raport cu dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție, Guvernul apreciază că prevederile de lege criticate nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție, deoarece legea prevede posibilitatea persoanei îndreptățite de a se adresa instanței judecătorești atât în cazul în care este nemulțumită de soluția dată, cât și în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute de lege.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 164/2014 sunt constituționale. De-a lungul timpului, Curtea Constituțională, prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a statuat că nu orice diferență de tratament semnifică în mod automat încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la interzicerea discriminării. În plus, în domeniul măsurilor economice sau de strategie socială, statul beneficiază de o amplă marjă de apreciere când evaluează dacă și în ce măsură diferențele în situații similare justifică un

tratament diferit. Astfel, instanța europeană a statuat că tratamentul diferențiat al persoanelor aflate în situații similare este discriminatoriu dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, cu alte cuvinte, dacă nu urmărește un obiectiv legitim sau dacă nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele întrebunțate și obiectivul avut în vedere. Privite din această perspectivă, termenele introduse prin art. 13 din Legea nr. 164/2014 au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și, în final, respectarea drepturilor tuturor persoanelor interesate, reprezentând în același timp un scop legitim, iar instituirea acestora nu este de natură a crea discriminări sau limitări ale accesului liber la justiție, chiar dacă împlinirea acestor termene reprezintă o condiționare a sesizării instanței de judecată. Invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la accesul liber la justiție, mai exact Decizia nr. 560 din 16 iulie 2015. Cu privire la nesocotirea dreptului de proprietate privată, consideră că această critică este neîntemeiată, deoarece legiuitorul poate să instituie noi modalități de plată a despăgubirilor, chiar și în tranșe anuale egale, pe o perioadă de 5 ani, din moment ce conținutul și limitele dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului sunt stabilite de lege. Cât privește dispozițiile art. 15 din Legea nr. 164/2014, consideră că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, ci devin aplicabile abia după împlinirea termenelor prevăzute pentru parcurgerea fazei administrative. Cererea depusă inițial de autoarea excepției de neconstituționalitate în temeiul Legii nr. 290/2003 nu era soluționată la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, motiv pentru care incidente în continuarea fazei administrative devin noile prevederi de lege. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 164/2014 este inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 13: „(1) *Comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a soluționa, prin hotărâre, cererile de acordare a despăgubirilor înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, după cum urmează:*

a) în termen de 9 luni, comisiile care mai au de soluționat un număr de până la 500 de cereri depuse în temeiul Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) în termen de 18 luni, comisiile care mai au de soluționat un număr între 501 și 1.000 de cereri, depuse în temeiul Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) în termen de 36 de luni, comisiile care mai au de soluționat un număr de peste 1.000 de cereri depuse în temeiul Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2015.*

(3) *Comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a stabili, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.”;*

— Art. 15: „*În cazul nerespectării termenelor stabilite la art. 13 alin. (1) și la art. 14 alin. (1) și (2), persoana îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la art. 8.”*

17. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 44 privind dreptul de proprietate, precum și celor ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu privire la criticile aduse art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014 referitoare la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, că acestea sunt neîntemeiate, deoarece, așa cum a statuat instanța constituțională în mod constant în jurisprudența sa în ceea ce privește principiul egalității consacrat prin art. 16 din Constituție, acesta „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.” (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, Curtea a reținut că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale

care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări”. (A se vedea Decizia nr. 870 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008.) Or, criteriul folosit de legiuitor în stabilirea unor termene de soluționare diferite de soluționare a cererilor de acordare a despăgubirilor înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 este unul obiectiv, și anume numărul de cereri nesoluționate de comisii, iar cu cât acest număr este mai mare, cu atât și termenul de soluționare este mai mare.

19. Referitor la critica raportată la art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, Curtea reține că aceste norme din Constituție și din Convenție vizează termenul de soluționare a unei acțiuni în instanță, a unui „proces”; or, dispozițiile de lege criticate se referă la termenul de soluționare a cererilor de acordare a despăgubirilor înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014.

20. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că aceste dispoziții nu au aplicabilitate în cauză, deoarece art. 13 din Legea nr. 164/2014 se referă la obligația comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003 de a soluționa, prin hotărâre, cererile de acordare a despăgubirilor înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014. Or, nu se poate susține că simpla depunere a cererii de acordare a despăgubirilor a dat naștere unui drept de proprietate asupra despăgubirilor ori că aceasta reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. De altfel, prin Decizia nr. 865 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, paragraful 24, Curtea a reținut că normele de lege supuse controlului de constituționalitate stabilesc domeniul de aplicare a legii sub aspectul modalității de plată a despăgubirilor, fără a interfera cu privire la existența sau întinderea despăgubirilor deja stabilite prin deciziile de plată și hotărârile definitive emise în temeiul legilor reparatorii. Totodată, a arătat că deciziile definitive de plată a despăgubirilor (concretizate fie în hotărârile comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea celor trei acte normative precizate, fie în deciziile Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, fie în hotărârile judecătorești definitive prin care s-a exercitat controlul judecătoresc asupra actelor administrative de plată a despăgubirilor) au generat un drept de creanță asupra statului, care beneficiază de protecție constituțională, în condițiile art. 44 din Legea fundamentală.

21. Cu privire la dispozițiile art. 15 din Legea nr. 164/2014, Curtea reține că acestea reglementează calea de acces la instanța judecătorească — secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază domiciliază solicitantul — a persoanei îndreptățite în cazul nerespectării termenelor stabilite la art. 13 alin. (1). În consecință, dispozițiile art. 15 nu conțin niciun viciu de neconstituționalitate raportat la criticile autoarei.

22. În final, Curtea reține că susținerea potrivit căreia nu se justifică suspendarea soluționării cererilor de acordare a despăgubirilor înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, în condițiile în care nu exista o situație extraordinară, nu poate fi primită, de vreme ce reglementarea criticată face parte dintr-o lege, act normativ emis de Parlament, iar nu dintr-o ordonanță de urgență, act normativ adoptat de Guvern numai în situații extraordinare, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Argeșanu în Dosarul nr. 2.074/3/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 13 și art. 15 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ

pentru modificarea și completarea art. 2 din Legea nr. 54/2016 privind asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a sumelor necesare acoperirii plății TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate în cadrul Programului privind reducerea poverii tuberculozei în România, prin reformarea sistemului de control al tuberculozei și consolidarea gestionării tuberculozei rezistente la medicamente, prin asigurarea accesului universal la diagnostic și tratament și abordarea nevoilor grupurilor de populație cu risc, pentru perioada 1 aprilie 2015—31 martie 2018, implementat de Fundația Romanian Angel Appeal

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VI.1 din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Articolul 2 din Legea nr. 54/2016 privind asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a sumelor necesare acoperirii plății TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate în cadrul Programului privind reducerea poverii tuberculozei în România, prin reformarea sistemului de control al tuberculozei și consolidarea gestionării tuberculozei rezistente la medicamente, prin asigurarea accesului universal la diagnostic și tratament și abordarea nevoilor grupurilor de populație cu risc, pentru perioada 1 aprilie 2015—31 martie 2018, implementat de Fundația

Romanian Angel Appeal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 5 aprilie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (3) se abrogă.**

2. **După alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

„(4) Documentele justificative pentru TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se depun în cursul anului 2016 și se decontează din bugetul anului 2016.”

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 10 august 2016.
Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea nivelului stocurilor de urgență și aprobarea modului de transpunere a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de urgență pentru țiței și/sau produse petroliere de către operatorii economici în anul 2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (4) din Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Nivelul stocurilor de urgență care trebuie constituit în 2016 și menținut, în condițiile art. 6 alin. (5) din Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, este de 1.238.183 tone echivalent petrol.

Art. 2. — Nominalizarea operatorilor economici care au obligația constituirii și menținerii stocurilor de urgență este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 3. — Defalcarea nivelului stocurilor de urgență pentru fiecare operator economic nominalizat potrivit art. 2 este

prevăzută în anexa nr. 2 și respectă ponderea minimă de o treime produse petroliere și de maximum două treimi țiței.

Art. 4. — Structura sortimentală a stocurilor de urgență este prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 5. — Modul de transpunere a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de țiței și/sau produse petroliere de către operatorii economici în anul 2016 este prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 6. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Victor Vlad Grigorescu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 10 august 2016.

Nr. 565.

ANEXA Nr. 1

Operatorii economici care au obligația de constituire a stocurilor de urgență în anul 2016

Nr. crt.	Societatea Comercială
1.	S.C. OMV PETROM — S.A. CUI: RO1590082
2.	S.C. ROMPETROL RAFINARE — S.A. CUI: RO1860712
3.	S.C. PETROTEL - LUKOIL — S.A. CUI: RO1350659
4.	S.C. MOL ROMÂNIA PETROLEUM PRODUCTS — S.R.L. CUI: RO7745470
5.	S.C. OSCAR DOWN STREAM — S.R.L. CUI: RO13991630
6.	S.C. AIR BP SALES ROMANIA — S.R.L. CUI: RO9268016

Stabilirea obligațiilor de constituire a stocurilor de urgență pe operatori economici în anul 2016

Nr. crt.	Societatea Comercială	Obligația de stocare (t.e.p.)
1.	S.C. OMV PETROM — S.A. CUI: RO1590082	519.361
2.	S.C. ROMPETROL RAFINARE — S.A. CUI: RO1860712	341.930
3.	S.C. PETROTEL - LUKOIL — S.A. CUI: RO1350659	184.805
4.	S.C. MOL ROMÂNIA PETROLEUM PRODUCTS — S.R.L. CUI: RO7745470	101.273
5.	S.C. OSCAR DOWN STREAM — S.R.L. CUI: RO13991630	88.891
6.	S.C. AIR BP SALES ROMANIA — S.R.L. CUI: RO9268016	1.923

Determinarea structurii sortimentale a stocurilor de urgență

Determinarea structurii sortimentale a stocului de urgență calculat se exprimă în tone echivalent petrol.

În conformitate cu prevederile legale în vigoare, stocul de urgență trebuie să fie constituit din cel puțin 1/3 produse petroliere și cel mult 2/3 din țiței.

Structura sortimentală a stocurilor fizice de urgență se poate compune din benzină, motorină, kerosen, păcură și țiței.

Astfel, stocul de urgență constituit în anul 2016 va avea următoarea structură de bază:

Cantitățile de produse petroliere din care se constituie stocul de urgență trebuie să acopere minimum 1/3 din stocul de urgență exprimat în tone echivalent petrol.

Cantitățile de țiței din care se constituie stocul de urgență trebuie să acopere maximum 2/3 din stocul de urgență exprimat în tone echivalent petrol.

Modul de transpunere a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de țiței și/sau produse petroliere de către operatorii economici în anul 2016**I. Determinarea stocului de urgență care îi revine fiecărui operator economic exprimat în t.e.p.**

Coeficient de corelare INS = 1,007 (coeficient între valoarea livrărilor interne brute furnizate de Institutul Național de Statistică și valoarea livrărilor interne brute determinate de autoritatea competentă pe baza raportărilor operatorilor economici nominalizați în anexa nr. 2, asupra cărora s-a stabilit obligația de constituire a stocurilor de urgență în baza Legii nr. 360/2013.

Stoc de urgență operator economic = [(suma livrărilor interne de produse petroliere realizate de operatorul economic în anul precedent, exprimate în tone fizice și raportate către autoritatea competentă)/365*61]*1,007*1,2

II. Determinarea stocurilor fizice de urgență (exprimate în tone fizice), care trebuie realizate efectiv, aferente stocului de urgență operator economic

Structura sortimentală a stocurilor fizice de urgență se poate compune din benzină, motorină, kerosen, păcură, țiței și poate fi stabilită de fiecare operator cu respectarea ponderii minime de 1/3 produse petroliere și de maximum 2/3 țiței.

II.1 Determinarea limitei maxime a stocului de țiței aferentă unui operator economic în totalul stocului fizic de urgență care îi revine

Stoc maxim de țiței = (Stoc de urgență operator economic*2/3)/0,86

II.2 Determinarea limitei minime a stocului fizic de produse petroliere aferentă unui operator economic în totalul stocului de urgență care îi revine

Stoc minim produse petroliere = [(Stoc de urgență operator economic*1/3)/1,2]/0,9

II.3 Determinarea stocului fizic de urgență aferentă unui operator economic constituit exclusiv din produse petroliere

Stoc produse petroliere = (Stoc de urgență operator economic/1,2)/0,9

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2016 pentru Societatea „CUPRU MIN” — S.A. Abrud,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului
și Relațiilor cu Mediul de Afaceri**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2016 pentru Societatea „CUPRU MIN” — S.A. Abrud, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul economiei, comerțului
și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 10 august 2016.

Nr. 567.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI RELAȚIILOR CU MEDIUL DE AFACERI
 SOCIETATEA „CUPRU MIN” — S.A. ABRUD
 Abrud, Piața Petru Dobra nr. 1, județul Alba
 CUI 11551757

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2016**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2016 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	140.000
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	139.400
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	600
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	136.900
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	136.700
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	82.722
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	8.078
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	30.732
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	23.032
		C1 ch. cu salariile	13	20.144
		C2 bonusuri	14	2.888
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	300
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	620
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	6.780
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	15.168
	2	Cheltuieli financiare	20	200
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	3.100
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	620
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	2.480
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

5		Alte repartizări prevăzute de lege	29	
6		Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	2.480
7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	248
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	1.364
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	1.116
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	21.860
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	21.860
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	540
	2	Nr.mediu de salariați total	49	540
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	3.292
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	3.109
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (tone conc. Cupru/ persoană)	53	75
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	977,90
	8	Plăți restante	55	0
	9	Creanțe restante	56	42.498

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea atribuțiilor președintelui Agenției
pentru Agenda Digitală a României**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea
Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii,
doamna Andreea Simona Cristina Bajanaru, șef Serviciu suport SEAP și SAET
din cadrul Agenției pentru Agenda Digitală a României, exercită atribuțiile
președintelui, până la numirea conducătorului instituției, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Sorin Sergiu Chelmu

București, 11 august 2016.

Nr. 272.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

